

Albastru și verde

Flavius

Albastru deschis de visare
dimineată năștea,
închizând ferestrele nopții,
în depărtare priveam răsăritul.

Un ținut răscolit de frumos,

când pe o potecă venea
adusă din basm
necunoscuta fată.

Pe când ochii ei adunau nesfârșitul
se îmbrăca totul în verde,
prindeam în brațe aparența
și încercam s-o cuprind.

Atunci, apropiindu-se,
din cofă dăruia limpede izvor
zilei răpite.